

Velikonoční příběh Ježíše Krista

Texty k plakátům – liturgický překlad

JEŽÍŠ VJÍŽDÍ DO JERUZALÉMA

Mt 21,8-9

Veliké množství lidu pak prostřelo své pláště na cestu, jiní sekali ze stromů ratolesti a stlali je na cestu. Zástupy, které šly před ním a za ním, volaly: „Hosana synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Páně! Hosana na výsostech!“

(Mt 21,1-9; Mk 11,1-10; Lk 19,28-44; Jan 12,12-19)

OČIŠTĚNÍ CHRÁMU A VYHNÁNÍ SMĚNÁRNÍKŮ

Mt 21,12-13

Ježíš vešel do chrámu a vyhnal všechny, kteří v chrámě kupovali a prodávali, z převracel stoly směnárníkům a lavice prodávacům holubů a řekl jim: „Je psáno: Můj dům ať je domem modlitby, ale vy z něho děláte lupičské doupe.“

(Mt 21,12-17; Mk 11,15-19; Lk 19, 45-48; Jan 2,13-21)

POMAZÁNÍ V BETÁNII

Jan 12,3

Marie vzala libru drahocenného oleje z pravého nardu, pomazala Ježíšovi nohy a utřela mu je svými vlasy. Dům se naplnil vůní toho oleje.

(Mk 14,1-9; Jan 12,1-8)

JIDÁŠ ZRAZUJE JEŽÍŠE VELEKNĚŽÍM

Mt 26,14-16

Tehdy jeden z Dvanácti – jménem Jidáš Iškariotský – odešel k velekněžím a zeptal se jich: „Co mi dáte, když vám ho zradím?“ Oni s ním smluvili třicet stříbrných. Od té chvíle hledal vhodnou příležitost, aby ho zradil.

(Mt 26,14-16; Mk 14,10-11; Lk 22,1-6)

PŘÍPRAVA VELIKONOČNÍ VEČEŘE

Mk 14,14-15

Mistr vzkazuje: Kde je pro mě večeradlo, ve kterém bych mohl se svými učedníky jíst velikonočního beránka? On vám ukáže velkou horní místnost opatřenou lehátky a připravenou. Tam nám přichystejte večeři.

(Mt 26,17-19; Mk 14,12-16; Lk 22,7-13)

UMÝVÁNÍ NOHOU UČEDNÍKŮM

Jan 13,4-5

Ježíš vstal od večeře, odložil svrchní šaty a uvázal si kolem pasu lněnou zástěru. Potom nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat jim je zástěrou, kterou měl uvázanou kolem pasu.

(Jan 13,1-17)

OZNAČENÍ ZRÁDCE

Mk 14,18-20

Když byli u stolu a jedli, řekl: „Amen, pravím vám: Jeden z vás mě zradí, ten, který se mnou jí.“ Zarmoutili se a začali mu říkat jeden přes druhého: „Jsem to snad já?“ Odpověděl jim: „Jeden z Dvanácti, který si se mnou namáčí v téže míse.“

(Mt 26,20-25; Mk 14,17-21; Lk 22,21-23; Jan 13,21-30)

USTANOVENÍ EUCHARISTIE

Mt 26,26-28

Když jedli, Ježíš vzal chléb, požehnal ho, lámal a dával ho svým učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte. To je mé tělo.“ Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a řekl: „Pijte z něho všichni. Neboť to je má krev (nové) smlouvy, která se prolévá za všechny na odpuštění hříchů.

(Mt 26,26-29; Mk 14,22-24; Lk 22,14-20)

ROZHOVOR CESTOU DO GETSEMANE

Mk 14,27-29

Ježíš jim řekl: „Všichni se pohoršíte, neboť je psáno: Budu být pastýřem a ovce se rozprchnou. Ale po mém vzkříšení vás předejdu do Galileje.“ Petr mu na to řekl: „I kdyby se všichni pohoršili, já ne!“

(Mt 26,30-35; Mk 14,26-31; Lk 22,24-38)

JEŽÍŠ SE MODLÍ V GETSEMANE

Mt 26,36-39

Potom s nimi šel Ježíš na venkovský dvorec zvaný Getsemany a řekl učedníkům: „Posed'te tady, zatímco se půjdu tamhle pomodlit.“ Trochu poodešel, padl tváří k zemi a modlil se: „Otče můj, jestliže je to možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“

(Mt 26,36-46; Mk 14,32-42; Lk 22,39-46)

SPÍCÍ UČEDNÍCI V GETSEMANE

Mt 26,40-41

Ježíš se vrátil k učedníkům a našel je, jak spí. Řekl Petrovi: „To jste nemohli ani jednu hodinu se mnou bdít? Bděte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení. Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé.“

(Mt 26,36-46; Mk 14,32-42; Lk 22,39-40.45-46)

JIDÁŠ ZRAZUJE JEŽÍŠE V GETSEMANE

Mt 26,47-49

Přišel Jidáš, jeden ze Dvanácti, a s ním velký houf s meči a kyji, jak je poslali velekněží a starší lidu. Jeho zrádce s nimi smluvil znamení: „Koho políbím, ten to je; toho se chopte.“ A hned přistoupil k Ježíšovi a řekl: „Buď zdrav, Mistře!“ a políbil ho.

(Mt 26,47-50; Mk 14,43-46; Lk 22,47-51; Jan 18,4-9)

JEŽÍŠOVO ZATČENÍ

Jan 18,10-11

Šimon Petr měl při sobě meč, vytasil ho tedy, udeřil veleknězova služebníka a uťal mu pravé ucho. Ten sluha se jmenoval Malchus. Ježíš však Petrovi řekl: „Zastrč meč do pochvy! Což nemám pít kalich, který mi podal Otec?“

(Mt 26,50b-56; Mk 14,47-52; Lk 22,49-53; Jan 18,10-14)

PETROVO ZAPŘENÍ

Mk 14,66-68

Petr byl dole na dvoře a přišla tam také jedna z veleknězových služek. Když uviděla Petra, jak se ohřívá, podívala se na něj a řekla: „Ty jsi také byl s tím nazaretským Ježíšem!“ Ale on to zapřel: „Nevím ani nerozumím, co povídáš.“

(Mt 26,69-75; Mk 14,66-72; Lk 22,54-62; Jan 18,25-27)

JEŽÍŠ PŘED VELERADOU

Mt 26,59-60a

Velekněží a celá velerada hledali proti Ježíšovi lživé svědectví, aby ho mohli odsoudit na smrt, ale nenašli, třebaže se dostavilo mnoho falešných svědků.

(Mt 26,59-68; Mk 14,53-65; Lk 22,63-71; Jan 18,19-24)

PETR SLYŠÍ KOHOUTA

Mt 26,74b-75

Hned na to zakokrhal kohout a Petr si vzpomněl na slova, která Ježíš řekl: „Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ A vyšel ven a hořce se rozplakal.

(Mt 26,74b-75; Mk 14,72; Lk 22,61; Jan 18,27)

JIDÁŠ VRACÍ TŘICET STŘÍBRNÝCH

Mt 27,3-5

Když zrádce Jidáš viděl, že Ježíš je odsouzen, hnulo se v něm svědomí. Přinesl velekněžím a starším těch třicet stříbrných nazpátek a řekl: „Zhřešil jsem: zradil jsem nevinnou krev.“ Odpověděli mu: „Co je nám do toho? To je tvá věc.“ Tu hodil ty stříbrné dovnitř chrámu, utekl odtamtud, šel a oběsil se.

(Mt 27,3-10)

JEŽÍŠ PŘED PILÁTEM

Lk 23,3-5

Pilát se ho zeptal: „Ty jsi židovský král?“ Odpověděl mu: „Ty to říkáš.“ Pilát pak prohlásil velekněžím a lidu: „Neshledávám na tomto člověku žádné provinění.“ Ale oni naléhali a říkali: „Pobuřuje lid svým učením po celém Judsku, počínaje Galileou až sem!“

(Mt 27, 11-14; Mk 15, 1-5; Lk 23, 1-7; Jan 18,28-19,16)

JEŽÍŠ PŘED HERODEM

Lk 23,8-9.11

Jakmile Herodes spatřil Ježíše, velmi se zaradoval. Už dávno si ho totiž přál uvidět, protože o něm slýchal a doufal, že uvidí, jak udělá nějaký zázrak. Kladl mu tedy mnoho otázek, ale on mu vůbec neodpovídal. Tu Herodes i se svými vojáky mu dal najevo, že jím pohrdá, a ztropil si z něho posměch; dal ho obléci do bílých šatů a poslal ho nazpět k Pilátovi.

(Lk 23,7-12)

BARABÁŠ

Mk 15,7

Právě byl ve vězení jistý Barabáš ještě s jinými vzbouřenci, protože se při vzpouře dopustili vraždy.

(Mt 27,15-18.20-21; Mk 15,6-15; Lk 23,18-19; Jan 18,38b-40)

PILÁT SI MYJE RUCE

Mt 27,24-26

Pilát viděl, že ničeho nedosáhl, ba naopak, že bouře stále vzrůstá. Dal si tedy přinést vodu, před očima lidu si umyl ruce a řekl: „Nemám vinu na krvi tohoto člověka. To je vaše věc.“ Všechny lid odpověděl: „Jeho krev ať padne na nás a na naše děti!“ Tu jim propustil Barabáša, Ježíše pak dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován.

(Mt 27,24-26)

JEŽÍŠ BIČOVÁN

Jan 19,1

Potom Pilát vzal Ježíše a dal ho zbičovat.

(Mt 27,26; Mk 15,15; Jan 19,1)

VOJÁCI SE VYSMÍVAJÍ JEŽÍŠI

Mt 27,27-29

Vladařovi vojáci vzali Ježíše do vládní budovy a svolali k němu celou četou. Svlékli ho, přehodili mu nachově rudý plášť, upletli korunu z trní, vsadili mu ji na hlavu, do pravé ruky mu dali rákosovou hůl, klekali před ním a posmívali se mu: „Buď zdrav, židovský králi!“

(Mt 27,27-31; Mk 15, 16-20; Jan 19,1-3)

JEŽÍŠ SI NESE KŘÍŽ

Jan 19,17

On sám si nesl kříž a šel na místo zvané Lebka, hebrejsky Golgota.

(Jan 19,17)

ŠIMON Z KYRÉNY POMÁHÁ NÉST KŘÍŽ

Lk 23,26

Když Ježíše odváděli, zadrželi jistého Šimona z Kyrény, který právě přicházel z pole, a vložili na něj kříž, aby ho nesl za Ježíšem.

(Mt 27,32; Mk 15,21; Lk 23,26)

JEŽÍŠ UKŘIŽOVÁN

Jan 19,18-19

Tam ho ukřižovali a s ním ještě dva jiné, každého po jedné straně, a Ježíše uprostřed. Pilát dal také zhotovit a připevnit na kříž nápis v tomto znění: Ježíš Nazaretský, židovský král.

(Mt 27,35-38; Mk 15,24-27; Lk 23,33-43; Jan 19,17-22)

VOJÁCI LOSUJÍ O JEŽÍŠOVY ŠATY

Lk 23,34b

Rozdělili si jeho šaty: losováním o nich rozhodli, co si kdo má vzít.

(Mt 27,35; Mk 15,24, Lk 23,34; Jan 19,23-24)

JAN A MARIA POD KŘÍŽEM

Jan 19,26-27

Když Ježíš uviděl svou matku a jak při ní stojí ten učedník, kterého měl rád, řekl matce: „Ženo, to je tvůj syn.“ Potom řekl učedníkovi: „To je tvá matka.“ A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě.

(Jan 19,25-27)

JEŽÍŠ PŘIJÍMÁ OCET A UMÍRÁ

Jan 19,28-30

Když Ježíš věděl, že už je všechno dokonáno, řekl ještě: „Žízním.“ Tak se mělo splnit Písmo. Stála tam nádoba plná octa. Nasadili tedy na yzop houbu naplněnou octem a podali mu ji k ústům. Když Ježíš přijal ocet, řekl: „Dokonáno je!“ Pak sklonil hlavu a skonal.

(Mt 27,34; Mk 15,36; Jan 19,28-30)

ROZTRŽENÁ CHRÁMOVÁ OPONA

Mt 27,51a

Vtom se chrámová opona roztrhla vpůli odshora až dolů.

(Mt 27,50-53; Mk 15,37-38; Lk 23,44-46)

SETNÍKOVO VYZNÁNÍ

Mk 15,39

Když setník, který stál při tom naproti němu, uviděl, že tak vydechl naposled, prohlásil: „Tento člověk byl opravdu syn Boží!“

(Mt 27,54; Mk 15,39; Lk 23,47)

VOJÁK JEŽÍŠOVI PROBODL BOK

Jan 19,33-34

Když přišli vojáci k Ježíšovi, viděli, že už je mrtvý. Proto mu nepřerazili kosti, ale jeden z vojáků mu kopím probodl bok a hned vyšla krev a voda.

(Jan 19,32-34)

JEŽÍŠŮV POHŘEB

Mt 27,57-60

Když nastal večer, přišel bohatý člověk pocházející z Arimatie, jmenoval se Josef. I on byl Ježíšovým učedníkem. Došel k Pilátovi a žádal o Ježíšovo tělo. Pilát poručil, aby mu ho vydali. Josef vzal tělo, zavinul ho do čistého lněného plátna a uložil ho do své nové hrobky, kterou si dal vytesat ve skále. Před vchod do hrobky přivalil velký kámen a odešel.

(Mt 27,27-61; Mk 15,42-46; Lk 23,50-56; Jan 19,38-42)

VOJÁCI U JEŽÍŠOVA HROBU

Mt 27,62.64a.65-66

Druhý den, to je po dnu příprav na svátek, přišli velekněží a farizeové společně k Pilátovi a řekli: „Pane, dej rozkaz zajistit hrob až do třetího dne. Jinak by mohli jeho učedníci přijít, ukradnout ho a říci lidu: Vstal z mrtvých.“ Pilát jim odpověděl: „Tady máte stráž. Jděte a zajistěte hrob, jak uznáte za dobré.“ Oni šli a zajistili hrob tím, že zapečetili kámen a postavili stráž.

(Mt 27,62-66)

ŽENY U HROBU

Mt 28,2b-6a

Anděl Páně sestoupil z nebe, přistoupil, odvalil kámen a posadil se na něj. Jeho zjev byl jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. Strachem z něho se strážci zděsili a klesli jako mrtví. Anděl promluvil k ženám: „Vy se nebojte. Vím, že hledáte Ježíše, ukřižovaného. Není tady. Byl vzkříšen, jak řekl.“

(Mt 28,1-8; Mk 16,1-8; Lk 24,1-11)

MARIE MAGDALSKÁ JDE ZA UČEDNÍKY

Jan 20,1-2

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“

(Jan 20,1-2)

PETR A JAN BĚŽÍ KE HROBU

Jan 20,3-4

Petr a ten druhý učedník vyšli a zamířili ke hrobu. Obě běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první.

(Jan 20,3-4)

PETR NAHLÍŽÍ DO HROBU

Jan 20,6-7

Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhy plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě.

(Jan 20,6-7)

JEŽÍŠ SE ZJEVUJE MARII MAGDALSKÉ

Jan 20,14-16

Marie se obrátila a viděla za sebou stát Ježíše, ale nevěděla, že je to on. Ježíš jí řekl: „Ženo, proč pláčeš? Koho hledáš?“ Ona myslela, že je to zahradník, a proto mu řekla: „Pane, jestliže tys ho odnesl, pověz mi, kam jsi ho položil, a já ho přenesu.“ Ježíš jí řekl: „Marie!“ Ona se k němu obrátila a zvolala hebrejsky: „Rabbuni!“ – to znamená „Mistře“.

(Jan 20,11-17)

VELEKNĚŽÍ UPLÁCEJÍ VOJÁKY

Mt 28,12-13

Velekněží se shromáždili se staršími, poradili se a dali vojákům hodně peněz s pokynem: „Říkejte: V noci přišli jeho učedníci a ukradli ho, zatímco my jsme spali.“

(Mt 28,11-15)

ZJEVENÍ UČEDNÍKŮM V EMAUZÍCH

Lk 24,13-16

Ještě ten den se dva z učedníků ubírali do vesnice zvané Emauzy, která je vzdálena od Jeruzaléma šedesát honů. Hovořili spolu o tom všem, co se stalo. Jak tak hovořili a uvažovali, Přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim. Ale jako by jim cosi zadržovalo oči, takže ho nepoznali.

(Lk 24,13-25)

JEŽÍŠ A APOŠTOL TOMÁŠ

Jan 20,27

Ježíš vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“

(Jan 20,24-29)

JEŽÍŠOVO ZJEVENÍ V GALILEJI

Jan 21,9-12

Když učedníci vystoupili na zem, viděli tam žhavé uhlí a na něm položenou rybu a vedle chléb. Ježíš jim řekl: „Přineste několik ryb, které jste právě chytili.“ Šimon Petr vystoupil a táhl na zem síť plnou velkých ryb, bylo jich stotřiapadesát. A přestože jich bylo tolik, síť se neprotrhla. Ježíš je vyzval: „Pojďte snídat!“ Nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán.

(Jan 21,1-14)

ROZHOVOR S PETREM U JEZERA

Jan 21,16

Podruhé se ho zeptal: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas moje ovce.“

(Jan 21,15-19)

JEŽÍŠ VSTUPUJE NA NEBESA

Sk 1,9-11

Po těch slovech byl před jejich zraky vyzdvižen a oblak jim ho vzal z očí. Hleděli upřeně k nebi za ním, jak odchází, a najednou vedle nich stáli dva muži v bělostných šatech a řekli: „Lidé z Galileje, proč tak stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl vzat od vás do nebe, přijde zase právě tak, jak jste ho viděli, že odchází do nebe.“

(Mk 16,19; Lk 24,50-53; Sk 1,1-12)

OČEKÁVÁNÍ DUCHA SVATÉHO

Sk 1,14

Všichni jednomyslně setrvali v modlitbách spolu se ženami, s Ježíšovou matkou Marií a s jeho příbuznými.

(Sk 1,12-14)

SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO

Sk 2,5-6

V Jeruzalémě bydleli zbožní židé ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí.

(Sk 2,1-11)